f *Aut loquitur ante delictum commiſſum.*) Adde, quòd tamen hoc fallit ſtante decreto confiſcante omnia bona a die cō miſſi delicti; de quo decreto ſupra hac eadem quæſt. verſic. Vlterius quæro, facit quod ſupra dixit, quæſtion. 2. verſic. & hæc quidem ad fin. vbi dixi; & quæſt. 51. verſic. Scias etiam; ibi, quod in hoc Docatunō obſtante Decreto. *Drog.*

g *Aut loquimur poſt*
171 *delictum.*) Adde † hoc
procedere etiam in pęnis
ipſo iure impoſitis, & licet reus in crimine læſæ Maieſtatis a die commiſſi criminis perdat adminiſtrationem bonorum, non tamen perdit dominium bonorum ante ſententiam Becc. conſilio quinquageſimoſeptimo.

Item adde, an priuandus bonis per ſententiam facit fructuus ſuos poſt delictum, donec ſententia feratur, vel ſpectent

non. c & hanc dicit eſſe plurimorum ſententiam Fulg. conſ. 179. num. 3. Hanc etiam opin. dicit eſſe communem Saly. in d. l. ſi quis poſt, poſt nu. 6 C. de bon. proſcrip. Boſſ. in tit. de bonor. publ. nu. 71. Tu verò dic, quòd f Aut loquimur ante delictum commiſſum, & tunc certū eſt, quod non habet in eis aliqudam hypothecam: Et hæc eſt communis opin. vt dicit Butr. conſ. 61. numer. 3. Picus in repet. l. poſt contractum, numer. 40. ff. de donat.

ad fiſcum, ſi ipſo iure non priuatur a die commiſſi delicti; hanc quæſtionem tractauit Couar. in 4. decret. 2. part. 1. part. cap. 6. §. 8. de contrahen. inceſt. nupt. numer. 7. vbi tenet, quòd Fiſco ſunt adiudicandi, & communem atteſtatur Ioan. Bern. in pract. crim. can. cap. 133. *Baiar.*

Aut g loquimur poſt delictum commiſſum, antequam inchoatum ſit iudicum criminale: & pariter dicendū eſt, quod nullam habet hypohtecam. Et eſt communis opi. vt dicit Alex. in l. reſcriptum, in princ. nu. 9. ff. de pac. h Aut loquimur poſt ſeutentiam: & dic, quod à die latæ ſententiæ habet fiſcus bona delinquentis hypotheca. Et eſt communis opin. vt dicit Auguſt. ad Angel. de malef. in verbo, dictum Sempronium, ſub num. 11.

h *Aut loquimur poſt*
172 *ſententiam.*) Adde. † ꝙ
hoc procedit, quando ſententia eſt diffinitiua; ſecus vero ſi eſſet datū bannum, & ante ſententiam diffinitiuam reus decederet, quia tunc confiſcatio non haberet locum; niſi bannum eſſet tale, quòd poſt ſe nō expectaret ſententiam diffinitiuā, immo traheret confiſcationē bonorū, Luchin. de Curte in conſ. 64. n. 12. cū ſequen. to. 1. conſ. cri. diuerſ. *Ba.*

i *Sub nu. 11.*) Qui ibi ſe declarat: vide Vulpel. reſp. 11. *Roſ.*

QVÆST. LXXIX.

De pęna confiſcationis certæ partis bonorum, aliquarum rerum.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 *De pęna confiſcationis certæ partis bonorum, vel aliquarum rerum.*
2 *Stuprum committens punitur in dimidia parte bonorum.*
3 *Arma noua, quæ quis vendiderit, aut emerit, fiſco appicantur.*
4 *Domus priuatorum, in quibus fiunt ſacra myſteria, fiſco applicantur.*
5 *Item domus ædificata iuxta aliam domum, non dimiſſo ſpatio 15. pedum fiſco applicatur.*
5 *Locus, in quo ædificatur ſepulchrum in ciuitate fiſco applicatur.*
7 *Bona pro quibus quis accomodat fidem defuncto de eis reſtituendis alicui incapaci, fiſco applicantur.*
8 *Harede non vindicante necem defuncti, hæreditas fiſco applicatur.*
9 *Hæreditas per metum alicui relicta fiſco applicatur.*

Ex Additionibus.

1 *Fiſcus quando auferat rem ab indigno.*
2 *Palam, & clam relinqui quando dicatur.*
3 *Fides tacita quando dicatur accomodari.*
4 *Hæres an præſumatur in dubio accomodaſſe tacitum fidem.*
5 *Et an teneatur reſpondere, ſi tacitam fidem accomodanit.*
6 *Filius, & ſeruus accomodante tacitam fidem excuſantur.*
7 *Palam relictum indigno non applioatur fiſco, ſed remante apud hæredem.*
8 *Lim. niſi hęres deuenerit ad rei traditionem.*
9 *Ampl. ſi hæres paciſcatur dictum legatum præſtare, dummodo fiat palam.*
10 *Relictum penitus incapaci, pertinet ad ſubſtitutum, vel grauatum.*
11 *Fiſcus vendicat relictum incapaci, ſi conſanguinei erunt vegligentes in capiando dictum relictum.*
12 *Item ſi conſanguinei renuntiauerint.*
13 *Hæreditas repudiata ab indigno, tranſit ad ſubſtitutos*
14 *Donatio facta incapaci cui applicetur.*
15 *Hæres accomodans tacitam fidem, ſi eſt clericus, bona debentur fiſco eccleſiaico, & è contra.*
16 *Hæres, qui non habet teſtes ad probandum homicidium, non dicitur in mora accuſandi.*
17 *Filius inſtitutus hæres ab eo, qui a patre inſtituti fuit occiſus non tenetur vindicare necem defuncti contra proprium patrem.*

ADDITIONES
Ad Quæſt. LXXIX.

a IN *dimidia parte.*] Fallit ſi per vim ſtuprum fuerit commiſſum: tunc enim pœna mortis imponitur ſecundum Alexan. conſil. 229. per totum volum. 6. Et an vidua committens ſtuprū puniatur in amiſſione dotis, vide per Paul. de Caſt. & Alexand. in leg. ſororem, C. de his quib. ut indig. Paul.

QVÆST. LXXIX.

1 *VIſum eſt de pœna confiſcationis omniū bonorum: videamus nūc de iis caſibus, in quibus non omnium bonorum, ſed alicuius partis pœna imponitur. Scias autem, quòd quandoque imponitur pœna certæ partis bonorum, puta, dimidiæ aut, tertiæ, aut alterius partis; quandoq; neque omnia bona delinquentis, neque certa eorum pars fiſco applicatur, ſed ſolummodo certa bona: nos vero hos omnes caſus ſimul proſequemur*

2 *Stuprum committens condemnatur a in dimidia parte bonorum. Dixi ſup. hoc eo. lib. §. Stuprum, verſ. Sed quęro.*

& Iaſon, in leg. fideicommiſſ. Codic. de fideicommiſſ. Iaſon. in leg. ſecunda, numero ſexto, & Zaſium numer. 22. ff. de ſolut. matrimon. Nic. Boer. deciſion. 338. numer. 11. verſicul. quid dicendum, Dec. in capitulo paſtoralis. numero octauo, de iudic. & in leg. cum quædam puella. Et ibi addita, ff. de iuriſdicu. omn. iudic. Et pro conciliatione opinionnm, vide

uide Io. de Garronib. in auth. iiſdem pœnis, n. 21. C. de ſecund. nupt. Rol. a valle conſ. 86. num. 53. vol. 2. *Guiot.*

b *Dominus priuatorum.*] Adde Concilium Tridentinum ſeſſ. 22. cap. quanta verſic. Neminem præterea. *Drog.*

c *Sepulcrum.*] Obiter hic nota ſepulcrorum violatores quibus feriantur pœnis, et etiam quā laudabile fuerit apud legem antiquam diuinam apud Græcos, & Romanos mortuos ſepultura donare, vide per Iacob. Menoc. de arbit. iud. libr. 2. centur. 4. caſ. 387. *Giach.*

d *Quando hæres.*] Ad-
1 de, † ad hoc vt via fiſco
aperiatur, tria requiruntur: primum, quòd teſtator relinquat clam: alterum, quòd hæres tacitam fidem accommodet: vltimum de reſtituendo incapaci. Barbat. conſ. 46. lib. 1 Alexand. conſil. 202. numer. 7 li. 6. Dec. conſ. 311. colum. fin. Ancharn. iun. quæſtion. 31. in 1. part. & Bermond. de publ. concubinis. §. qui etiā filios numer. 22. vbi etiam decla-
2 rat † quomodo dicatur
palam, vel clam relinquere, ac probetur tacita fides
3 accommodata, † ad idem
Iacob. a S. Georg. in leg. cui tacitum in princ. ff. de probat.
4 Item † adde, an in du-
bio præſumendum ſit, ꝙ hæres tacitam fidem accommodauerit. Bald. in conſil. 140. caſus eſt numer. 1. lib. 2. Alexan. conſ. 51. prope fin. libr. 2. Cum. conſil. 208. numer. 2. Iaſ. conſil. 110. num. 1. Corn. conſil. 236. num. 5. libr. 2. licet ad detegendam fraudem probationes admittantur, quæ alias non ſufficerent, ex eo quod aliter probari non poteſt, vt per Franc. de Rampo. cōſ. 25. inter conſil. Calder. de
5 teſtam. in tantum, quod ipſemet † rogatus poſitioni reſpon-
dere tenetur, ſi fuerit rogatus, etiamſi iuraſſet, ſe id non dicturum cuiquam. Alb. conſ. 42. colum. 1. id tamen intelligi debet, vt per Couar. in 4. decr. 2. parte §. 5. num. 10. cui aduerſatut Vaſq. contr. Illuſt. cap. 102. ante fi. in propria re. Pecchi. de teſtam. coniug. lib. 4. c. 6. num. 7.
6 Item adde, † quòd filius, vel ſeruus rogantis ob neceſſita-
tem, quàm parendi habent, excuſantur. l. in fraudem §. ſi. ff. de his quib. vt indign. l. ſi tacitum ff. ad l. Falc. Odofr. in l. 1. in fi. C. de delat. lib. 10,
7 Item † adde, quòd quando quis relinquit palam indigno, fi-
ſco non appiicantur, ſed manet apud eum, a quo relictum eſt l. non intelligitur in princip. ff. de iure fiſci. Bartol. in leg. fin. numer. 8. ff. de his quibus vt indign. Doct. in leg. hæreditas C.
8 eo. Ruin. conſ. 49. col. fi. lib. 4. niſi † hæres da rei traditionē
deuenerit, nam tunc ſibi auferri poterit, & fiſco applicari. l. ſi poſtulante in fin. ff. ad Treb. Bald. in l. eam quam numer. 21. C. de fideic.
9 Item adde, † quòd ſi hæres conueniat, vel paciſcatur prę-

3 *Arma noua, quæ dixi fecerit, vendiderit, aut emerit fiſco applicantur, vt in auth. de armis Scia tamen, quòd illa conſtitutio non ſeruatur de conſuetudine, vt atteſtatur Bart. in l. 1. num. 1. ff. ad l. Iul. de vi publ. quem refert Straca de mercat fol. 114. nu. 10. Alber. in ea. l. 1. n. 3. in fi. Alc. in l. armorum, ff. de verb. ſing. Calic. in Marg. fiſci, fol. 64. verſic. 337. caſus. Sed quęlibet ciuitas, vel prouincia habet in hoc ſua ſpecialia ſtatuta, vel conſuetudines, de quib. dixi infr. q. 82. ſtatut. 6.*

4 *Domus b priuatorum in quib. fiunt ſacra myſteria, fiſco applicantur, vt eſt tex. in §. ſciant, in auth. vt in priuatis dominus colla. 5. intellige ſine licentia epiſcopi, vel eius vicarij: & ita ſeruatur per vniuerſum orbem, vt dicit Calic. in Marga. fiſci. fol. 41. verſ. 92. Caſus.*

5 *Si quis ędificat domum iuxta aliam domum publicam, vel priuatam non dimiſſo ſpatio 15. pedum, domus fiſco applicatur, l. pen. C. de ædif. priuatis. Scias tamen, quòd illa lex non ſeruatur, vt dicit glo. ibi, & refert Calic. in Marg. fiſci, fol. 50. verſic. CC. caſus.*

6 *Locus, in quo quis ſepelcrum in ciuitate ędificat, confiſcatur, leg. prętor ait, § Diuus ff. de ſepulcr. viol. Scias tamen, quòd iſtud de conſuetudine non ſeruatu, vt dicit Cali. in Margar. fiſci, fol. 66. verſic. 356. Fiunt enim, quotidie non modo in ciuitatibus, ſed etiam in cæmeteriis eccleſiarum, imò in ipſis etiam eccleſiis ſepulcra priuatorum, & quòd hodie permittatur etiam in corpore ipſius eccleſiæ mortuos ſepeliri, atteſtatur Remig. de immun. eccleſ. fol. 8. numer. 4. Ita etiam hodie ſeruari dicit Summa Angelica in verbo. Immunitas, quæſtione 6. quem refert Remig. in loco præallegato, fol. 44. in fi. & eſt omnib. notiſſimum.*

7 *Quando d hæres tacitè accommodat fidem defuncto, de reſtituenda hęreditate alicui incapaci, puta, filio ſpurio, aufertur tanquam ab indigno & applicatur fiſc. l. eum qui. ff. de iis quib. vt indign. vt in caſu in quo conſuluit Bologn. conſ. 24. Scias tamen, quòd ille, qui fuit inſtitutus hęres à patre filij ſpurij, poteſt talem hæreditatem ſibi obuentam, ipſi ſpurio teſtatoris in teſtamento relinquere, neq; id pręſumetur factum in fraudem, vt dixi ſup. lib. 3. §. Teſtamentum, q. 31. verſ. ſed pone. Si tamen probari poſſet, ꝙ ille defuncto fidem accōmodaſſet, tunc fiſcus poſſet auferre, vt in caſu, in quo conſuluit Socin. conſ. 84. lib. 4.*

8 *Item f quando hęres non vindicauit necem defuncti, priuſquam adiret hęditatem*

ſtare legatum incapaci, modo clam non faciat, ius fiſco nos competit auferendi aliquid ab eo, cum obligatio facta uerſu incapacem pro non ſcripta habeantur, ad inſtar relicti palam iuxta not. in l. 1. C. de hæred. inſt. & Bal. in conſil. 161. verſicul. præterea quoties lib. 5.

10 Item † adde, quòd re-
lictum penitus incapaci, (maximè, quando eſt incapax abſque delicto ſuo, vel aliqua ſui culpa,) pertinet ad ſubſtitutos, ſi quos habet, & ſi non habet, remanet penes grauatum; vel ſi relictum eſt in inſtitutione hæredit, vt venit ad venientes ab inteſtato, ſi ſubſtitutum, aut cohæredem nō habet. Socin. iun. conſil. 3. nu. 13. volumin. 3. Corn. conſil. 110. colu. 1. & conſil. 222. colum. 2. volum. 4. Marſ. conſil. 93. colum. fin. lib. 2. Tiraquell. in l. ſi vnquam uerb. reuertatur nu. 429. C. de reuoc. donat. Mazzol. conſil. 31. numer. 22. Hieron. Gabriel cōſ. 104.
11 numer. 5. fiſcus † autem
id vendicat negligentibus conſanguineis intra duos menſes relicta bona à ſpurio euincere, aut petere: idem ſi pacto, vel renuntiatione conſanguinei, ex-
12 cludantur, † Couar. in 4.
decretal. parte 2. capitulo octauo, numer. 3.
13 Item † adde, quòd hæ-
reditas repudiata ab indigno, non applicatur fiſco ſed tranſit ad ſubſtitutos Soc. iun. dict. conſil. 3. nu-
14 mer. 16 & de † donatio-
ne inter uiuos per ſe, uel per interpoſitam perſonā facta incapaci, an fiſcus admittatur, & in quibus caſibus, & poſt quas perſonas, vide Anguſſol. cōſil. 3. ubi plenè.
15 Item † adde, quod quā
do hæres, qui accomodauit fidem de reſtituendo hæreditate incapaci, eſt laicus, tunc hæreditas defertur fiſco ſeculari, ſi uero ſit clericus, defertur eccleſiaſtico: nam attenditur perſona hæredis fidem præſtantis, cum is delinquat, & ab eo propter delictum auferatur hæreditas Bald. in l. ſi quis præsbyter column. 1. C. de epiſcop. & cleric. quem ſequitur ibi Paul. de Caſtr. Ioann. Lup. in rubr. de donat. §. 39. Caſſan. in conſuetudin. Burgund. rub. 8. §. 5. numer. 4. Anchar. in capitul. ea quæ numer. 26. de reg. iur. in 6. Couar. in 4. decreta. §. 5. cap. 8. ſed Vaſq. in tractat. de ſucceſſ. cerat. parte prima, libr. 3. §. 26 limitat. 31. numer. 61. uidetur tenere contrarium, & maximè quando clericus inſtituit ſpurium ſuum laicum, ibi tamen dicit cogitandum eſſe, quia non ſe firmat. *Baiar.*

e *Si tamen probari poſſet.*] Sic etiam fiſcus tenetur ad pretium rerum alienatarum in fraudem fiſci, ſi alienata reuocet, quod ſi probari poſſet fraus etiam ex parte emptoris, utiq; nec ad pretijum teneretur fiſcus, ſupra ad q. 78. uer. ſolet etiam. *Drogh.*

f *Item quando hæres.*] Adde † quòd hæres, quando non
16 habet † teſtes, per quos poſſit probare maleficium, non dici-
tur

tur in mora accuſandi occiſores, Bald. in leg. 1. Codic. de his quibus ut indign. & Anguſſ. in conſil. 14. numero tertio, volumine 1.

17 Item † adde, quòd filius, cuius pater teſtatorem occidiſſet ſi inſtitutus fuiſſet hæres, non teneretur uindicare necem de functi contra proprium patrem, & idem ſi pater eius, qui occidiſſet teſtatorem, eſſet inſtitutus hæres, quod non teneretur uindicare contra filium, ita limitat Iaſ. in leg. 1. C. de his quib. ut indign. & Boer. deciſ. 25. numer. 13 & 14. & Achil. Pedroche in conſil. 18 ubi etiam tenet hoc edictum non habere locum in fideicommiſſarijs. Et ad iſtam quæſtionem, an hæres ob inultam necem defuncti hæreditatem ammittat, uide etiam Iacob. in de Sancto Georg. in l. 1. num. fin. C. de his quibus, ut indign. Gomeſ. de delict. capit. 3. numer. 53 Plac. epit. de delict. cap. 39. numer. 23. & latè Peregr. de iure fiſci lib. 2. titu. 5. ubi in fine ſequitur Clarum, quòd iſta pœna de conſuetudine non ſeruatur, & ego nunquam uidi hunc caſum in facto, licet alij Doctores de tali conſuetudine nihil dicant. *Baiar.*

g *Fiſcus illam ab eo aufert.*] Et hic nota, ubi opinio iſta eſſet in uiridi obſeruantia, quòd ſi occiſores ſunt mortui, quos hæres neglexit accuſare de occiſione defuncti, & ſic non uindicauit necem; quod hoc caſu fiſcus poterit agere petitione hæreditatis cõtra ipſum hæredem, qui non uindicauit necem defuncti. ita poſt Alexand. in conſ. 172. lib. 5. num. 3. determinat Iacobin. de S. Georg. in l. 1. numero fin. C. de his quibus, ut indig. quinimò do. Alexand. in d. cap. num. 4. ex doctrina Bart. & Ang. in l. in cognitione ff. ad S. C. Sylla. determinat, quòd quando occiſores ſunt incerti, & ſi con incertitudinem nõ poſſunt accuſari criminaliter, poterit ciuiliter agere contra hæredes occiſi, quia ante habitam quæſtionem hæreditatem adiuere. *Giach.*

h *Ceterùm ſi adeſſet.*] uide Menoch. ubi ſup. num. 8. & nume. 14. & Peregr. de iure fiſci lib. 2. c. 60 & Gabr. q. 94. lib. 1. *Roſ.*

g fiſcus illam ab eo aufert, tãquam ab indigno. l. hæredem. ff. de ijs, quibus ut indig. l. 1. C. eo. tit. Scias tamen, quod de conſuetudine illa pœna nõ ſeruatur, ſed prorſus abijt in deſuetudinem, & receſſit ab aula, ut atteſtatur Foller. in pract. crim. canon. fol. 45. nu. 32. & ſeq. Imò quotidie hæredes remittunt occiſoribus defuncti, & cum eis pacem faciunt; eſſet enim iſta lex nutritiua peccati, ſi per eam impediretur pax, & concordia & iniuriarum remiſſio.

9 *Si teſtator ductus fuerit metu, ut aliquem inſtitueret, hæreditas ab eo aufertur, & fiſco applicatur, ut traditur in l. fi. ff. ſi quis aliquẽ teſtari prob. & eſt communis opin. ut atteſtatur Boſſ. in titul. de ijs qui prohibent aliquem teſtari, numer. 4. Hoc tamen intellige, ut procedat, quando talis inſtitutus erat defuncto proximior in gradu, & ſic ſucceſſurus ab inteſtato. Cęterum ſi adeſſet alius proximior, vel etiam in pari gradu cum inſtituto, eo caſu hæreditas non applicatur fiſco, ſed ad iſtum proximiorem, vel æqualẽ in gradu deuoluitur. Et ita tenent DD. ut atteſtatur Chaſſ. ſuper conſil. Burg. fol. 89. verſicul. 27. caſus eſt. Qua autem pœna ſit puniendus compellens aliquẽ teſtari, dixi infra quæſt. 73. verſ. Compellens aliquem.*

QVÆST. LXXX.

De pęnis pecuniarijs.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 *De pœnis pecuniarijs.*
Caſus, in quibus pœna pecuniaria eſt à iure impoſita qui ſint
2 *Baldum emens cauſa reuendendi, ut penuria ſequatur, punitur in viginti aureis.*
3 *Miles aliquid accipiens ab hoſpite, in cuius domo hoſpitatur punitur in 10. libris aurei.*
4 *Dos mulieris contrahentis matrimonium ſcienter in caſu prohibito fiſco applicatur.*
5 *Prælati an poſſint imponere clericis pęnas pecuniarias.*
6 *Seruus an poſſit condemnari in pœnam pecuniariam.*
7 *Condemnatus an teneatur pœnam fiſco perſoluere in foro cõſcientiæ.*

Ex Additionibus.

[1 *Fiſcus Epiſcopi an habeat bona, quando laicus committit crimen eccleſiaſticum.*
2 *Epiſcopus an poſſit cõfiſcare omnia bona clerici delinquentis.*
3 *Pœna legalis, & conuentionalis an poſſit exigi in foro conſcientiæ.*
4 *Pęna in dubio cui ſit applicanda.*
5 *Et quid de pœna conuentionali.*
6 *Pœnæ conuentionales pacis, & treguæ ruptæ debent in ſtatu Eccleſiaſtico ad fauorem Cameræ Apoſtolicæ ſtipulari.*
7 *Pœnæ conuentionales tranſeunt ad hæredes.*
8 *Pœna conuentionalis non ſtipulata ab aliqua perſona pro fiſco ipſi fiſco non debetur.*

ADDITIONES
Ad Quæſt. LXXX.

a QVando que etiam.] Farin. in tit. de delict. & pęn. q. 19. uolum. 1. num. 51. *Roſ.*

b *Vt penuria ſaquatur.*] Adde hic Prouerbiorum capi. 11. qui abſcondit frumenta, malidicetur in populis; benedictio autem ſuper caput uendentium. *Drogh.*

c *Teutonici, & Neapolitani.*] Et ideo reiecerunt hanc legem Theutonici in eorum Caſtris, quia ut inquit Marius teſte Plutarco in eius uita; Armorum ſtrepitus non permittit audiri leges, ſic retulit Menoch. Tractat. de arbitr. iud. caſ. 95. num. 28. cent. 1. lib. 2. *Drogh.*

d *Dos mulieris*) Farin. q. 149. par. 2. nu. 127. & part. 3. numero 190. *Roſſ.*

e *In hac autem materia.*)
2 Adde, † quod licèt hodie Epiſcopi habeant fiſcũ tamen ſi perſona eſſet laica, & delictum eccleſiaſticum, & ageretur de cõfiſcando totam, vel quotã bonorum, pęna confiſcationis eſſet applicanda fiſco ſeculari, per text. in capit. cum ſecundum de hæreticis in 6. & ibi Probus, Anchar. conſil. 16. Oldra. conſil. 17. & Roland. conſil. 7. num. 9. uol. 3. Secus ſi ageretur de pęnis pecuniarijs inferendis; quia ſpectarent fiſco Epiſcopi, Anan. & alij in c. 2. extra de maleſic. & de hoc etiã uide Clarum ſupra in §. hæreſis, uerſic. item bona, quæ ibi appoſui.

2 Item adde, quod epiſcopus non poteſt confiſcare pro delicto, clerici bona eccleſiæ, Clementin. 2. de hæret. & cap. excommunicamus, §. 1. eod. titul. ſecus autem bona mobilia ipſius clerici, & quæcunque per eum intuitu eccleſiæ acquiſita, quæ ad eccleſiam pertinent, & bona immobilia ad Dominum temporalem ſpectabunt, ita Menoch. conſilio 223. col. 2. & Peregrin. de iure fiſci, libro primo, titulo de ijs, qui iura fiſcalia habẽt. *Baiard.*

f *Habent fiſcum.*] Quid autem iuris, & quid ſeruetur, cũ clericus delinquẽs habeat bona patrimonialia, utrum Princeps laicus in cuius territoria ſita ſũt, ea capit; vide fuſius, quam alibi per Hieronymũ Pauli Barch. in ſua pract. Cancellariæ, titul. declaratoria ſuper ptoponente, folio 251. Quibus autem applicentur bona clericorum delinquentium, uide ſupra quæſt. 78. uerſi. 1. in fin. *Drogh.*

g *Sed hic incidenter quæro.*) Adde Gabr. libro 8. concluſ. 34. ubi plenè tractauit quæſtionem, an pęna legalis, & conuentionalis, & in foro conſcientiæ exigi poſſit.

4 Item † adde, quòd ſi lex, uel ſtatutum faciat mentionem de pęna pecuniaria, & non dicat, cui ſit applicanda, fiſco applicatur. Bartolus in l. agraria, ff. de term. moto. & Afflictus in cap. 1. uerſic. pęnarum, quæ ſint regalia, & in hac materia quando pæna fiſco, & quando parti dicatur applicata, uide Gabriel. commun. concl. lib. 7. concl. 16.

5 Item adde, † quòd pęna conuentionalis in dubio applicatur parti læſæ, Paul. de Caſt. in l. non impoſſibili, ff. de pact. ubi dicit etiam, quòd pæna delicti applicatur fiſco, & Iul. Ferret. in tit. de ferijs, num. 192. ſed Rip. in rubric. de damn. infect. tenet quòd applicatur fiſco, & Hercula. in tract. de caut. de non offend. cap. 10. nu. 8. & in ſtatu Eccleſiaſtico adeſt motus proprius Pij Quarti. Dat. ſub die 26. menſis Maij 1565. de non admittendis appellationibus in cauſis criminalibus, in quo etiam † diſponitur, quòd pœnæ conuentionales pacis, & treguæ ruptæ, & fideiuſſores de non offendendo ſtipulentur per Notarios ad fauorem Cameræ Apoſtolicæ, & non communitatum, vel alterius, & ſi aliter factæ fuerint, in ipſius Cameræ fauorem ſtipulatæ cenſeantur. 6

7 Item adde, quòd pœnæ conuentionales tranſeunt ad hæredes, Becc. in conſ. 9. numero 4. vbi atteſtatur de communi.

8 Item † adde, quod pęna conuentionalis promiſſa priuatis, & non Notario, nec alteri publicæ perſonæ ſtipulanti, & acceptanti pro fiſco non poteſt acquiri ipſi fiſco, & cõſequenter fiſcus ad pęnã agere non poteſt, ut eſt communis opinio, de qua per Beroum in conſ. 197. num. 16 & conſ. 209. volum. 3. *Baiar.*

h *In foro conſcientiæ.*] In hac materia, an pæna in foro conſcientiæ exigi poſſit, multi multa ſcripſerunt. Nonnulli enim dixerunt, quòd pęna legalis in foro conſcientiæ exigi non poſſit; vt per gloſſ. in dicto capitulo fraternitas, hic alleg. illud tamen non tranſit ſine difficultate; nam licet Alexan. conſilio 105. verſ. nec huic vltimæ rationi volu. 5. Roman. in rubr. de acquiren. hæred. Bald. in d. l. illud, ꝙ pauperibus, verſ. ſed pone, C. de epiſco. & cleric. Matheſil. ſingul. 23 Corſet. in ſing. in verb. pęna, incip. in foro conſcientiæ, Baldus in l. data opera, verſiculo itẽ ſi proprias. C. qui accuſ. non poſſ. Felinus in capit. audiuimus verſiculo ſubdit hic eleganter, de ſimonia. Contrarium tamen ſentit Ancharanus in regul. poſſeſſor. verſic. tertiò quæ-

QVÆST. LXXX.

a QVandoq; ēt non certa aliqua bona fiſco applicantur, ſed delinquenti certa pęna pecuniaria imponitur, vt in caſibus, quos enumerat Calic. in Marg. fiſci, vbi ſup. & Fab. in pract. arb. fol. 419. & alijs ſeq.

2 *Baldum emens cauſa reuendendi, b vt penuria ſequatur, punitur in 20. aureis. l. 2 ff. ad l. Iul. de annon. Sed certè hoc non ſeruatur, imò illud communiter fit, maximè in Burgundia, vt dicit Chaſſ. in loco præall. fol. 91. verſ. 51. eſt caſus.*

3 *Miles, metator, vel menſor, qui aliquid accipit ab hoſpite, in cuius domo hoſpitatur, punitur in 10. libris auri, vt eſt tex. in l. deuotum, C. de meta. & epidi. libro 12. Sed hoc male obſeruatur, vt dicit Bolen. in repet. l. capitaliũ. §. famoſos, poſt nu. 89. ff. de pęnis. Et dicit Lucas de Penna in d. l. deuotũ, in primis verbis, quòd illa lex pulcra & bona eſt, ſed ob neglectũ iuſtitiæ, peccata prouincialiũ, & nequitiam militũ, male ſeruatur. Dicit etiã idem Lucas de Penna in l. hoc proſpectum. eo. tit de metat. vbi iubetur militibus, vt in hoſpitijs non horribiles, nec ſuperbi, ſed humiles manere debeant, quod illã legẽ maxiaè c Teutonici, et Neapolitani, qui arrogantiam imitantur eorũ, peſſimè ſeruan, & quod non modo à dominis ædium balnea poſtulãt, contra expreſſam diſpoſitionem illius legis, ſed etiam luminaria, cõfectiones, et quæcunque vtilia, nedum poſtulant, quin etiam rapiunt, & extoquẽt, quod bene nouit infelix Lombardia iam tot annis militum hoſpitationibus, & extorſionibus expoſita.*

4 *Dos d mulieris ſcientis factum, ex quo naſcitur impedimentum matrimonij, & tamen contrahentis matrimonium in caſu a iure prohibito, licet errauerit in iure, ſi matrimonium fuerit carnali copula conſummatum, applicatur fiſco. Et ita tenet gl. in l. fi. in verbo, Nupſit. ff. de condict. ſine cauſa: et eſt cõmunis opin. vt dicit Abb. in c. et ſi neceſſe, n. 7. de donat. inter virum & vxorẽ, prout illũ refert Bello. conſ. 84. n. 3.*

5 *In hac autẽ materia pœnarũ pecuniariarum quæro, nunquid prælatus poſſit imponere clericis pœnas pecuniarias pro delicto. Reſp. quòd ſic. Et eſt communis concluſio, vt dicit Abb. in c. vt clericorum, nu. 10. de vita, & hon. cleric. nam hodie epiſcopi de generali conſuetudine habent fiſcũ, f ut dicit Fran. de Pauinis, quẽ refert Diaz in pract. crim. can. c. 134. n. 2. Hanc etiam opi. dicit eſſe veriorem, & conſuetudine reboratam Diaz, in d. pract. c. 124. in fi. Hanc ẽt opin. eſſe vſu cõprobatam atteſtatur Fel. in c. irrefragabili, §. 1. nu. 11. in fin. de off. ord. Et ideò quamuis epiſcopi de iure deberent pœnas pecuniarias applicare cameræ Romanæ, non ſuæ, ipſi tamen de conſuetudine contrariũ ſeruant, ut dicit Bald. in auth. bona damnatorum, nu. 2. C. de non proſcrip. quem refert Anan. in c. excommunicamus, in prin. nu. 9. de hær. & Aug. de malef. in verb. Et eius bona, nu. 30. & Barb. conſ. 22. nu. 12. lib. 5. & Marcus deciſ. 339. nu. 12. & Gomeſ. Arius ſuper l. 7. Tauri, nu. 75. Et dicit Foller. in pract. crim. cano. f. 68. nu. 14. ꝙ hanc opi. tenent omnes. Hanc ẽt opi. dicit eſſe cõmunem Didac. lib. 2. reſolutionum, c. 9. nu. 11. vbi ſubdit, ꝙ licet hæc ſit communis opi. tamen id non eſt tenere permittendum ad explendam auaritiam epiſcoporum, ſed vt ea, quæ eorũ fiſco fuerint delata, in vſus pios erogentur: quòd tamen (niſi fallor) in paucis locis ſeruatur.*

6 *Item quæro, nunquid ſeruus poſſit in pœnam pecuniariam condemnari. Reſp. gl. in l. hos accuſare, §. omnib. in verb. quid ea lege, ff. de accuſ. tenuit, ꝙ non, & hæc opi. vſque ad tempora Bart. fuit cõmuniter approbata abſq; vlla limit. vt dicit Sal. in l. 2. nu. 4. C. de accuſ. Bart. aũt in d. §. oĩbus, nu. 5. tenuit contrariũ, ſ. ꝙ imò põt ſeruus in pœnam pecuniariam cõdemnari. Sed certe magis cõmunis opi. eſt contra Bart. vt dicit Greg. Lopes in l. 10. in littera I, quẽ refert, et ſequitur Plaz. li. 1. delictorum, nu. 18. in fine.*

7 *Sed g hic incidenter quæro, nunquid committẽs delictum, pro quo a lege ſit impoſita aliqua pœna pecuniaria, vel ſoluenda fiſco, vel danda parti, teneatur h in foro conſcientiæ illam perſoluere. Reſpon. ꝙ non; ita tenuit gl. in c. fraternitas, in gl. fi. 12. q. 2. quam dicit eſſe communiter approbatam Menchiaca in 1. par. de teſt. §. 10. nu. 662. Hanc etiam dicit eſſe cõmunem opin. Berous in cap. 1. num. 232. & ſeq. de conſtit. & in c. dilecti filij, nu. 61. de arbitr. & ibi Hoſtien. & in c. quoniam cõtra, nu. 226. de prob. Gomeſ. in §. ex malef. nu. 14. Inſtit. de actio. Did. in*